

Dinsdag 10 september 1918 – ochtendeditie

Londen, 9 september. Officieel ochtendbericht. Met uitzondering van wederzijdse geschutbedrijvigheid in verschillende plaatsen, in het bijzonder in de nabijheid van de weg Atrecht-Kamerijk en in de vakken van het La Basséekanaal en van Ieper, valt er niets te melden.

Londen, 9 september. Reuters correspondent bij het Britse leger seint op 8 september: het weer is sedert zaterdagnacht stormachtig en onze vliegtuigen konden slechts tussen de hevige regenbuien door hun arbeid verrichten.

Ten oosten van Wulvergem heeft een vijandelijke bestormingsafdeling onder dekking van een geducht spervuur onze schansen genomen, doch ze werden met aanzienlijke verliezen teruggeworpen en geen van onze mannen wordt vermist.

Havre, 9 september. De Lalieux, burgemeester van en kamerafgevaardigde voor Nijvel, is in Zwitserland tengevolge van een hartaandoening overleden. Hij was in 1915 door de Duitsers gedeporteerd, daar hij zich tegen de wegvoeringen had verzet. Zijn enige zoon, advocaat De Lalieux, is onlangs aan de IJzer gesneuveld.

De Temps meldt iets over de indruk, die de successen der geallieerden in het bezette gebied van België hebben gemaakt. De eerste dagen van augustus al kenden de Belgen de uitslag van de strijd van Soissons tot Château Thierry op een prik. Ondanks de maatregelen die de Duitsers treffen om de stand van zaken te vermoffelen, zijn alle belangrijke voorvallen aan het front in Frankrijk in drie dagen te Brussel bekend. Vandaar verspreidt het nieuws zich als een lopend vuurtje over de provincie. Dikwijls vertellen Belgen Duitse officieren en soldaten, hoe het er in waarheid aan het front aan toe gaat.

Dan verneemt de Temps, dat de Duitse landstormers in de Belgische steden totaal verslagen zijn bij het vooruitzicht van een nieuwe wintercampagne. In hun blijdschap, nu het de geallieerden zo voor de wind gaat, getuigen de Belgen openlijk van hun hoop, spoedig bevrijd te worden. De laatste successen aan het Duitse front hebben overal tot uitbarstingen van vaderlandslievende geestdrift aanleiding gegeven. Te Charleroi vond men de dag na het bekend worden van de tweede overwinning aan de Marne aan het Duitse aanmeldingsbureau en dat van de Duitse burgerlijke commissaris biljetten aangeplakt met de woorden: "weldra lokalen te huur."

Onze correspondent te Havre meldt dat kapitein Pirmez, oorlogsvrijwilliger, kamerlid en thesaurier van de kamer van afgevaardigden, het oorlogskruis heeft ontvangen.

De oppermaarschalk van het Belgisch koninklijk huis, graaf de Mérode, is, naar aan de Duitse bladen wordt gemeld, in Brussel voortdurend met het toezicht en het beheer over de koninklijke paleizen te Brussel en Laken belast geweest. Bovendien zijn de bedienden van het koninklijk hof in de paleizen aanwezig. De berichten in de Engelse pers dat de door de Duitsers uit deze paleizen weggehaalde voorwerpen in Nederland zouden zijn verkocht, worden onwaar genoemd, daar graaf de Mérode persoonlijk heeft verklaard dat alle meubelen en voorwerpen zich nog in de paleizen bevinden.

Van Franse zijde.

Terwijl aan Duitse zijde deze laatste tijden de geest blijkbaar ernstig geschokt is, zowel in het binnenland als aan het front, heeft aan de ententezijde de stemming, die door de voorjaarsuccessen der Duitsers wel ernstig gedrukt, maar toch geenszins gebroken was,

begrijpelijkerwijze een hernieuwde grote sterking gekregen. Overwinningshoop en overwinningswil zijn er in volle kracht.

Van Franse zijde.

We hadden de gelegenheid een bevoegde persoonlijkheid van Franse zijde te ontmoeten, die in augustus te Parijs vertoefde, er zich met de leidende mannen onderhield, en ook het front in Frankrijk bezocht. Hij zegde ons:

"De veertien dagen, die ik nu kort geleden in Frankrijk doorbracht, behoren tot de schoonste van mijn leven, zulk een hoop en vertrouwen gaat er uit van het groots en eensgezind streven van alle krachten der natie en van alle bondgenoten, om de oorlog tot een goed einde, tot de overwinning te brengen.

En wat niet minder indruk maakt dan de eensgezinde krachtsinspanning en de ontwikkeling van de hulpbronnen der bondgenoten op het huidig oogenblik dat is hetgeen er nog voorbereid wordt.

Het oorlogsmateriaal op elk gebied der geallieerden is thans reeds geweldig. Als men het vergelijkt met dat van 1915, was dat maar kinderspel. Welnu, het ontzaglijke van nu zal weer slechts klein zijn vergeleken bij hetgeen de geallieerden in 1919 zullen hebben en in werking zullen stellen. Tegelijk met de inspanning voor de grote taak van het heden, gaan de voorbereidselen voor de taak van morgen met de grootste kracht verder.

Wat verder treft, is dat de leidende gedachte, die ons allen beheerst en die aan de geallieerden zulk een vastberadenheid heeft, een werkelijk idealistische toekomstgedachte is. We willen in volle ernst een rechtvaardige vrede en het is onze vaste overtuiging, dat er geen rechtmatige en duurzame vredestoestand, dat er geen

vredesatmosfeer in de wereld mogelijk is, wanneer Duitsland niet verslagen wordt, wanneer het Pruisische militarisme niet de nederlaag lijdt. We zijn ook overtuigd, dat dit het belang der onzijdigen is".

Onze zegsman zegde dat laatste met een aandrang, waaruit wij bemerken, dat hij niet begreep hoe de onzijdigen hier nog aan konden twijfelen en hoe ook bijzonderlijk Nederland hier aan kon twijfelen. Daarom zegden wij hem, dat men er zich vanwege zekere plannen der geallieerden, en vanwege zekere van geallieerde zijde wel geuite eisen of denkbeelden, toch niet over kon verwonderen, dat in de onzijdige landen, bijzonderlijk ook in Nederland, verscheidene personen er niet zo heel gerust op waren, dat een beslissende overwinning door de wapens ook de entente niet zou kunnen brengen tot daden in strijd met rechtvaardigheid, tot rechtsaantasting ook tegenover de onzijdigen.

Met beslistheid kwam onze zegsman hier tegen op. Hij besloot aldus: "Hoe zou de entente, die werkelijk een vrede van recht en rechtvaardigheid wil, die vrede kunnen inleiden door een daad van onrechtvaardigheid, door een rechtsaantasting ten opzichte van een onzijdig land, van enig onzijdig land! Ik kan u verzekeren, dat dit niet het geval zal zijn. En ik weet in deze in de geest van de leiders der entente te kunnen spreken. De onzijdigen kunnen vertrouwen hebben in de vrede, die de overwinning der entente zal brengen".

Dinsdag 10 september 1918 – avondeditie

Berlijn, 10 september. Officieel: Bij plaatselijke aanvallen van de vijand ten noorden van Merkem en ten noordoosten van Ieper zijn kleine schansstukken in zijn handen gebleven.

Men meldt ons:

Te Vlissingen hoorde men gisteravond weer erger dan de vorige dagen het schieten en het was duidelijk dat er weer een aanval op de Belgische kust plaatsvond.

Onze correspondent te Havre meldt, dat de stad Germantown in Kansas van de Amerikaanse regering vergunning gekregen heeft haar naam te veranderen in Mercier, als blijk van hulde jegens de aartsbisschop van Mechelen, kardinaal Mercier.

Men deelt ons mede:

De drie presidenten van het hof van beroep te Brussel, Levy-Morel, Ernst en Carez, die om hun optreden tegen de Raad van Vlaanderen, naar Duitsland gedepoteerd waren, hebben vergunning gekregen naar Brussel terug te keren. Aan hun minder voorspoedige gezondheidstoestand hebben ze die gunst te danken.